

ската земя, и ся научиuj, че народитъ дъто живѣйтъ въ нея съ силни: Евреитъ показахъ въ себе си толкози малко надежда на Бога, който ги водеше въ тъзи земя, щото искали да ся върнатъ въ Египетъ. Богъ ги наказа за туй съ четыредесет-годишно странствованіе по пустыната.

При края на туй странствованіе, Моисей умръ на прѣдела на обѣтованната земя. Іисусъ Навинъ въведе въ нея Евреитъ, побѣди народитъ, дъто живѣяхъ въ нея, и я раздѣли на двадесетъ племена Еврѣски.

Богъ помогна въ туй на своя народъ съ нови чудеса. Рѣката Йорданъ потече на горѣ та останъ сухо дѣното ѹ, за да могатъ да преминятъ Евреитъ презъ нея. Стѣнитъ на обсаденый градъ Йерихонъ, паднахъ като носяхъ около него Евреитъ кивота на завѣта и въстрѣбихъ священициятъ съ трѣбите.

СЪДИТЪ.

Когато требаше да ся поселятъ Евреитъ въ обѣтованата земя, Богъ имъ повелъ да изгонятъ изъ нея сичкитъ прежни жители. Евреитъ не испълнихъ туй, и отъ туй произтекохъ много бѣды за тѣхъ.

Старытъ жители на Ханаанската земя бѣхъ езычници. Тѣ въвличахъ и Евреитъ въ езычество; а чрезъ туй тѣзи изгубихъ благодатъта и помо-